

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

P8_TA(2016)0250

Nieuczciwe praktyki handlowe w łańcuchu dostaw żywności

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności (2015/2065(INI))

(2018/C 086/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 15 lipca 2014 r. pt. „Zwalczanie nieuczciwych praktyk handlowych w ramach łańcucha dostaw produktów spożywczych, realizowanych pomiędzy przedsiębiorstwami” (COM(2014)0472),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące nieuczciwych praktyk handlowych w ramach łańcucha dostaw produktów spożywczych, realizowanych między przedsiębiorstwami (COM(2016)0032),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 28 października 2009 r. pt. „Poprawa funkcjonowania łańcucha dostaw żywności w Europie” (COM(2009)0591),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw produktów spożywczych i niespożywczych między przedsiębiorstwami (COM(2013)0037),
- uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie zbadania przypadków nadużywania władzy przez duże supermarkety prowadzące działalność w Unii Europejskiej oraz przeciwdziałania im ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie sprawiedliwego wynagrodzenia dla rolników: poprawa funkcjonowania łańcucha dostaw żywności w Europie ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2012 r. w sprawie zakłóceń równowagi w łańcuchu dostaw żywności ⁽³⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 12 listopada 2013 r. dotyczącą zielonej księgi Komisji w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw produktów spożywczych i niespożywczych między przedsiębiorstwami,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie: „Sektor wielkich detalistów — tendencje i oddziaływanie na rolników i konsumentów” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE ⁽⁵⁾, a w szczególności jej ust. 104,
- uwzględniając decyzję Komisji z dnia 30 lipca 2010 r. ustanawiającą Forum Wysokiego Szczebla do spraw Poprawy Funkcjonowania Łańcucha Dostaw Żywności ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie wydajniejszego i bardziej sprawiedliwego rynku detalicznego ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. C 227 E z 6.8.2013, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 255 z 14.10.2005, s. 44.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0004.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 210 z 3.8.2010, s. 4.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 9.

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

- uwzględniając analizę pt. „Monitorowanie stosowania zasad dobrej praktyki w dziedzinie stosunków wertykalnych w łańcuchu dostaw żywności”, opracowaną na zlecenie Komisji przez Areté srl (styczeń 2016 r.),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie europejskiego planu działania na rzecz sektora detalicznego przynoszącego korzyści wszystkim stronom ⁽¹⁾,
  - uwzględniając dyrektywę 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej ⁽²⁾,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych ⁽³⁾,
  - uwzględniając dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając dochodzenie w sprawie Tesco PLC prowadzone przez brytyjski urząd arbitra ds. kodeksu postępowania w zakresie artykułów spożywczych z dnia 26 stycznia 2016 r.,
  - uwzględniając dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 261/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do stosunków umownych w sektorze mleka i przetworów mlecznych ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie z postępów inicjatywy łańcucha dostaw z lipca 2015 r.,
  - uwzględniając sprawozdanie Consumers International z 2012 r. zatytułowane „Relacje supermarketów z dostawcami: konsekwencje dla konsumentów”,
  - uwzględniając uniwersalne ramy oceny zrównoważonego charakteru systemów rolniczych i produkcji żywności (SAFA) opracowane przez FAO,
  - uwzględniając skrajnie trudną sytuację, w której obliczu stoją rolnicy i spółdzielnie rolnicze, zwłaszcza producenci mleka, wieprzowiny, wołowiny, owoców i warzyw oraz zbóż,
  - uwzględniając art. 52 swojego Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinię Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0173/2016),
- A. mając na uwadze, że nieuczciwe praktyki handlowe stanowią poważny problem, występujący w wielu sektorach gospodarki; mając na uwadze, że w sprawozdaniu Komisji z dnia 29 stycznia 2016 r. dotyczącym nieuczciwych praktyk handlowych w ramach łańcucha dostaw produktów spożywczych, realizowanych między przedsiębiorstwami (COM(2016)0032), potwierdzono, iż takie praktyki mogą wystąpić na każdym etapie łańcucha dostaw żywności; mając na uwadze, że problem ten jest szczególnie widoczny w łańcuchu dostaw żywności i ma negatywny wpływ na podmioty stanowiące najsłabsze ogniwo w tym łańcuchu; mając na uwadze, że istnienie tego problemu potwierdzają wszystkie podmioty w łańcuchu dostaw żywności oraz wiele krajowych organów ds. konkurencji; mając na uwadze, że Komisja, Parlament oraz Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wielokrotnie zwracali uwagę na problem nieuczciwych praktyk handlowych;
- B. mając na uwadze, że brak uczciwości w łańcuchu dostaw żywności trudno wyrazić językiem naruszeń obecnego prawa konkurencji, ponieważ istniejące narzędzia są skuteczne wyłącznie wobec niektórych zachowań antykonkurencyjnych;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0580.

⁽²⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 21.

⁽³⁾ Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 95 z 21.4.1993, s. 29.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 38.

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

- C. mając na uwadze wielkość oraz strategiczne znaczenie łańcucha dostaw żywności dla Unii Europejskiej; mając na uwadze, że w sektorze tym zatrudnionych jest ponad 47 mln osób w UE i wytwarza on ok. 7 % wartości dodanej brutto na szczeblu UE, a całkowitą wartość unijnego rynku produktów związanych z handlem detalicznym żywnością szacuje się na 1,05 mld EUR; mając na uwadze, że sektor usług detalicznych wytwarza 4,3 % unijnego PKB i obejmuje 17 % unijnych MŚP⁽¹⁾; mając na uwadze, że 99,1 % przedsiębiorstw w sektorze produktów spożywczych i napojów stanowią MŚP i mikroprzedsiębiorstwa;
- D. mając na uwadze, że jednolity rynek przyniósł znaczne korzyści podmiotom w łańcuchu dostaw żywności, a handel artykułami spożywczymi ma coraz częściej wyraźny wymiar transgraniczny oraz szczególne znaczenie dla funkcjonowania rynku wewnętrznego; mając na uwadze, że handel transgraniczny między państwami członkowskimi UE stanowi 20 % całkowitej produkcji żywności i napojów w UE; mając na uwadze, że 70 % całkowitego eksportu żywności z państw członkowskich to eksport do innych państw członkowskich;
- E. mając na uwadze istotne zmiany strukturalne łańcucha dostaw produktów spożywczych (B2B) postępujące w ostatnich latach, polegające na silnej koncentracji oraz pionowej i transgranicznej integracji podmiotów działających w sektorze produkcji, szczególnie w przetwórstwie i handlu detalicznym, a także na etapach poprzedzających produkcję;
- F. mając na uwadze, że podmioty uczestniczące w łańcuchu dostaw produktów spożywczych zgłaszały następujące nieuczciwe praktyki handlowe:
- opóźnienia w płatnościach;
  - ograniczenia w dostępie do rynku;
  - jednostronne zmiany postanowień umowy z mocą wsteczną;
  - brak wystarczająco szczegółowych lub jednoznacznie sformułowanych informacji dotyczących postanowień umowy;
  - odmowa zawarcia umowy w formie pisemnej;
  - nagłe i nieuzasadnione zerwanie umowy;
  - nieuczciwe przeniesienie ryzyka handlowego;
  - domaganie się zapłaty za towary lub usługi, które nie przedstawiają żadnej wartości dla jednej ze stron umowy;
  - pobieranie opłat za fikcyjne usługi;
  - przenoszenie kosztów transportu i magazynowania na dostawców;
  - przymuszanie do udziału w akcjach promocyjnych, pobieranie opłat za umieszczanie towarów w dobrze widocznych miejscach w sklepach oraz innych opłat dodatkowych;
  - przenoszenie kosztów promowania towarów w obszarach sprzedaży na dostawców;
  - narzucanie bezwarunkowego zwrotu niesprzedanego towaru;
  - wywieranie presji w celu obniżki cen;
  - uniemożliwianie partnerom handlowym zaopatrywania się w innych państwach członkowskich (terytorialne ograniczenia dostaw);
- G. mając na uwadze, że ze względu na brak możliwości zatrzymania procesu produkcji rolnej po jej rozpoczęciu oraz z uwagi na nietrwały charakter jej produktów rolnicy są szczególnie narażeni na nieuczciwe praktyki handlowe w łańcuchu dostaw żywności;
- H. mając na uwadze, że producenci pracują czasami ze stratą w wyniku niekorzystnych negocjacji z innymi podmiotami w łańcuchu dostaw żywności, np. w rezultacie obniżek i rabatów w supermarketach;

⁽¹⁾ Eurostat, 2010 r.

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

- I. mając na uwadze, że nieuczciwe praktyki handlowe pojawiają się w sytuacji nierówności w stosunkach handlowych między kontrahentami w łańcuchu dostaw żywności, wynikających z coraz większej koncentracji siły rynkowej wśród niewielkiej liczby grup wielonarodowych, oraz że zróżnicowanie to na ogół szkodzi małym i średnim producentom;
- J. mając na uwadze, że nieuczciwe praktyki mogą mieć szkodliwe następstwa dla poszczególnych podmiotów w łańcuchu dostaw żywności, zwłaszcza w przypadku rolników i MŚP, co z kolei może wywierać wpływ na całą gospodarkę UE, a także na konsumentów końcowych, ograniczając ich możliwości wyboru produktów oraz dostęp do nowych i innowacyjnych towarów; mając na uwadze, że nieuczciwe praktyki handlowe mogą wpływać na negocjacje cenowe między przedsiębiorstwami, zniechęcać do transgranicznej wymiany handlowej w UE oraz zakłócać właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego; mając w szczególności na uwadze, że nieuczciwe praktyki mogą prowadzić do ograniczania inwestycji i innowacji przez przedsiębiorstwa, zwłaszcza w dziedzinie ochrony środowiska, warunków pracy czy dobrostanu zwierząt, ze względu na zmniejszenie przychodów i brak pewności, a także mogą doprowadzić do porzucenia przez nie działalności produkcyjnej, przetwórczej lub handlowej;
- K. mając na uwadze, że nieuczciwe praktyki handlowe stanowią przeszkodę dla rozwoju i sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz mogą poważnie zakłócić prawidłowe funkcjonowanie rynku;
- L. mając na uwadze, że nieuczciwe praktyki handlowe mogą prowadzić do nadmiernych kosztów i niższych niż oczekiwane przychodów dla przedsiębiorców o słabszej sile przetargowej, a także do nadmiernej produkcji i marnotrawienia żywności;
- M. mając na uwadze, że w wyniku nieuczciwych praktyk handlowych konsumenci mogą być narażeni na utratę różnorodności produktów, dziedzictwa kulturowego i punktów sprzedaży detalicznej;
- N. mając na uwadze, że na nieuczciwe praktyki handlowe szczególnie narażone są MŚP i mikroprzedsiębiorstwa, które stanowią ponad 90 % struktury gospodarczej UE, oraz że podmioty te w większym stopniu niż duże przedsiębiorstwa odczuwają skutki nieuczciwych praktyk, co utrudnia im przetrwanie na rynku, podejmowanie nowych inwestycji w produkcję i technologię oraz wprowadzanie innowacji, a także rozwijanie działalności, również w wymiarze transgranicznym na rynku wewnętrznym; mając na uwadze, że obawa przed narzuceniem im nieuczciwych praktyk handlowych zniechęca MŚP do nawiązywania stosunków handlowych;
- O. mając na uwadze, że nieuczciwe praktyki handlowe występują nie tylko w łańcuchu dostaw żywności, ale równie często w łańcuchu dostaw produktów niespożywczych, na przykład w przemyśle konfekcyjnym lub motoryzacyjnym;
- P. mając na uwadze, że wiele państw członkowskich podjęło działania zmierzające do przeciwdziałania nieuczciwym praktykom handlowym za pomocą różnych metod, w niektórych przypadkach stosując mechanizmy dobrowolne i samoregulacyjne, a w innych wprowadzając odpowiednie regulacje krajowe; mając na uwadze, że doprowadziło to do dużych rozbieżności i zróżnicowania uregulowań pod względem poziomu, charakteru i formy prawnej ochrony w poszczególnych państwach; mając na uwadze, że niektóre państwa nie podjęły żadnych działań w tym zakresie;
- Q. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie, które początkowo próbowały przeciwdziałać nieuczciwym praktykom handlowym poprzez dobrowolne mechanizmy, postanowiły następnie zwalczać te praktyki za pomocą przepisów prawnych;
- R. mając na uwadze, że kwestia nieuczciwych praktyk handlowych jedynie częściowo styka się z prawem konkurencji;
- S. mając na uwadze, że europejskie prawo konkurencji powinno dawać konsumentom większe możliwości wyboru produktów dobrej jakości po konkurencyjnych cenach, a zarazem zapewniać przedsiębiorstwom zachętę do inwestowania i innowacyjności, dając im uczciwe szanse na reklamowanie zalet ich produktów bez narażenia na usunięcie z rynku z powodu nieuczciwych praktyk handlowych;
- T. mając na uwadze, że europejskie prawo konkurencji musi umożliwiać konsumentom końcowym zakup dóbr po konkurencyjnych cenach, ale także zapewniać wolną i uczciwą konkurencję między przedsiębiorstwami, m.in. po to, by zachęcać je do innowacyjności;

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

- U. mając na uwadze występowanie w stosunkach handlowych „czynnika strachu”, który powoduje, że słabsza strona nie ma możliwości skutecznego korzystania z przysługujących jej praw oraz nie jest skłonna do wnoszenia skargi na stosowanie przez stronę silniejszą nieuczciwych praktyk handlowych w obawie przed narażeniem na szwank ich stosunków handlowych;
- V. mając na uwadze, że funkcjonowanie łańcucha dostaw żywności wpływa na codzienne życie obywateli UE, zważywszy na fakt, że około 14 % wydatków gospodarstw domowych przeznaczają się na żywność;
- W. mając na uwadze, że w łańcuchu dostaw żywności działa wiele podmiotów, w tym wytwórcy, sprzedawcy detaliczni, pośrednicy i producenci, a nieuczciwe praktyki handlowe mogą występować na różnych poziomach łańcucha;
- X. mając na uwadze, że „czynnikiem strachu” oznacza, iż mali dostawcy nie będą w stanie skutecznie skorzystać z przysługującego im prawa wstąpienia na drogę sądową oraz że inny, tani i dostępny mechanizm, taki jak mediacja przez niezależnego arbitra, będzie lepiej służyć ich interesom;
- Y. mając na uwadze, że inicjatywę łańcucha dostaw cechują poważne ograniczenia, uniemożliwiające przekształcenie jej w skuteczne narzędzie zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych – np. brak sankcji za niespełnienie zasad i brak możliwości wnoszenia skarg poufnych;

1. z uznaniem przyjmuje dotychczasowe działania Komisji mające na celu walkę z nieuczciwymi praktykami handlowymi, zmiierzające w kierunku zapewnienia bardziej zrównoważonego rynku oraz zaradzenia obecnej niespójnej sytuacji, wynikającej z różnego podejścia poszczególnych państw członkowskich do zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych w UE; zwraca jednak uwagę, że działania te są niewystarczające, aby rozwiązać ten problem; z zadowoleniem przyjmuje wyżej wymienione sprawozdanie Komisji z dnia 29 stycznia 2016 r., a także długo oczekiwane towarzyszące mu badanie dotyczące monitorowania stosowania zasad dobrej praktyki w dziedzinie stosunków wertykalnych w łańcuchu dostaw żywności, jednak zwraca uwagę na płynące z niego wnioski, które nie torują drogi unijnym ramom prawnym na rzecz zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych na szczeblu UE;

2. z zadowoleniem odnotowuje działania podjęte w ramach Forum Wysokiego Szczebla do spraw Poprawy Funkcjonowania Łańcucha Dostaw Żywności oraz powołanie platformy ekspertów ds. praktyk w zakresie umów zawieranych między przedsiębiorstwami, która opracowała wykaz, definicję i ocenę praktyk handlowych, które można uznać za rażąco nieuczciwe;

3. z uznaniem odnotowuje powstanie i rozwój inicjatywy łańcucha dostaw, która odgrywa istotną rolę w promowaniu zmiany kulturowej i poprawie etyki biznesu oraz która doprowadziła do przyjęcia szeregu zasad dobrej praktyki w dziedzinie stosunków wertykalnych w łańcuchu dostaw żywności oraz dobrowolnych ram stosowania tych praktyk, i w której zaledwie w drugim roku działania uczestniczy już ponad tysiąc przedsiębiorstw – głównie MŚP – z całej UE; z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe postępy i uważa, że wysiłki na rzecz promowania uczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności powinny odnieść rzeczywisty skutek, jednak obecnie nie można ich uznać za wystarczające do rozwiązania problemu nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności; podkreśla jednak, że według niedawnego sprawozdania Komisji oraz oceny zewnętrznej skuteczność inicjatywy łańcucha dostaw osłabia szereg braków, takich jak słabość zarządzania, ograniczenia przejrzystości, brak środków egzekwowania lub kar, brak skutecznych środków odstraszających od stosowania nieuczciwych praktyk handlowych, brak zezwolenia na indywidualne anonimowe składanie skarg przez potencjalne ofiary nieuczciwych praktyk handlowych lub na prowadzenie przez niezależny organ dochodzeń z własnej inicjatywy, co w rezultacie prowadzi do niedostatecznej reprezentacji MŚP, a szczególnie rolników, którzy mogą uznać tę inicjatywę za nieodpowiednią do zakładanego celu; zaleca powołanie podobnych inicjatyw łańcucha dostaw w innych sektorach niespożywczych;

4. ubolewa jednak, że niektóre z możliwości rozstrzygnięcia sporów propagowane przez inicjatywę łańcucha dostaw nie zostały jeszcze zastosowane w praktyce, co oznacza, że ocenę ich skuteczności oparto na teoretycznych osądach; ubolewa, że nie zbadano żadnej konkretnej sprawy, aby ocenić rolę inicjatywy łańcucha dostaw w eliminowaniu nieuczciwych praktyk handlowych oraz że nie przeprowadzono dokładniejszej analizy dotyczącej gromadzenia danych o otrzymanych i rozpatrzonych skargach; uważa, że brak takiej dogłębnej oceny zaburza ogólny obraz tej inicjatywy; jest rozczarowany opinią wyrażoną w wyżej wspomnianej analizie Areté oceniającej skuteczność inicjatywy łańcucha żywności, zgodnie z którą „faktyczne osiągnięcia tej inicjatywy mogą się wydawać bardzo skromne, jeśli mierzyć je w stosunku do faktycznego lub postrzeganego zakresu i powagi problemu nieuczciwych praktyk handlowych”;

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

5. odnotowuje powstanie krajowych platform inicjatywy łańcucha żywności, zrzeszających organizacje i przedsiębiorstwa z łańcucha dostaw żywności oraz mających na celu zachęcanie do dialogu między stronami, promowanie wprowadzenia i wymiany uczciwych praktyk handlowych oraz dążenie do wyeliminowania nieuczciwych praktyk handlowych; zastanawia się jednak, czy są one faktycznie skuteczne; wskazuje jednak, że niektóre platformy krajowe nie osiągnęły tych celów, a np. w Finlandii rolnicy wycofali się z platformy; proponuje, aby zachęcać państwa członkowskie do podejmowania dalszych działań przy użyciu stosownych instrumentów w przypadku skarg lub niezgodności zgłaszanych przez te krajowe platformy;
6. jest zdania, że należy rozszerzyć i skutecznie egzekwować zasady dobrych praktyk oraz listę przykładowych uczciwych i nieuczciwych praktyk w stosunkach pionowych w łańcuchu dostaw żywności;
7. z zadowoleniem przyjmuje prowadzone obecnie przez Komisję badanie dotyczące wyboru i innowacji w sektorze detalicznym; uważa, że działanie to w pełni przyczyni się do wyjaśnienia zmian i czynników ułatwiających wybór i innowacje na poziomie całego rynku;
8. z uznaniem odnotowuje rozwój alternatywnych i nieformalnych mechanizmów rozstrzygnięcia sporów i dochodzenia roszczeń, szczególnie w drodze mediacji i postępowania polubownego;
9. zwraca uwagę, że jeżeli w łańcuchu dostaw żywności występują nieuczciwe praktyki handlowe, są one sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa;
10. potępia praktyki, które wykorzystują nierównowagę pod kątem siły przetargowej między podmiotami gospodarczymi i wpływają negatywnie na swobodę zawierania umów;
11. podkreśla, że nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez strony o silniejszej pozycji przetargowej mają niekorzystny wpływ na cały łańcuch dostaw żywności, w tym również na zatrudnienie, ze szkodą dla możliwości wyboru towarów przez konsumentów, jakości, różnorodności i innowacyjnego charakteru udostępnianych produktów; podkreśla, że nieuczciwe praktyki handlowe mogą szkodzić konkurencyjności przedsiębiorstw oraz inwestycjom, a także zmuszać przedsiębiorstwa do szukania oszczędności kosztem wynagrodzeń, warunków pracy lub jakości surowców;
12. potwierdza, że kluczem do dobrego funkcjonowania łańcucha dostaw żywności i zagwarantowania bezpieczeństwa żywnościowego jest wolna i uczciwa konkurencja, zrównoważone stosunki między wszystkimi podmiotami, swoboda zawierania umów oraz zdecydowane i skuteczne egzekwowanie odpowiednich przepisów prawnych w celu ochrony wszystkich podmiotów gospodarczych w łańcuchu dostaw żywności, niezależnie od położenia geograficznego;
13. wskazuje na konieczność budowy wzajemnego zaufania między partnerami w łańcuchach dostaw w oparciu o zasady swobody umów i wzajemnie korzystnych stosunków; podkreśla, że zgodnie ze społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw silniejsza strona umowy powinna ograniczyć swą przewagę w toku negocjacji i dążyć wspólnie ze słabszą stroną do wypracowania rozwiązania korzystnego dla obu stron;
14. z zadowoleniem przyjmuje stwierdzenie przez Komisję w zielonej księdze z dnia 31 stycznia 2013 r., że nie ma rzeczywistej swobody zawierania umów, jeśli istnieje znaczna nierównowaga pozycji rynkowej między stronami;
15. przyznaje, że nieuczciwe praktyki handlowe wynikają głównie z braku równowagi między dochodami a wpływami w łańcuchu dostaw żywności, i podkreśla, że należy pilnie wyeliminować te nierówności, aby poprawić sytuację rolników w sektorze żywności; zauważa, że sprzedaż poniżej kosztów produkcji i poważne nadużycie, jakim jest sprzedaż przez wielkie sieci handlowe w ramach kampanii reklamowych produktów żywnościowych takich jak nabiał, owoce i warzywa po niższej cenie, zagraża długoterminowej zrównoważonej produkcji tych produktów w UE; z zadowoleniem odnosi się do takich inicjatyw, jak niemiecka inicjatywa „Tierwohl”, której celem jest pomaganie rolnikom w konkurowaniu w oparciu o zalety ich produktów;
16. podkreśla, że nieuczciwe praktyki handlowe mają poważne negatywne skutki dla rolników, takie jak niższe zyski, koszty wyższe od szacowanych, nadprodukcja i marnotrawstwo żywności oraz trudności z planowaniem finansowym; podkreśla, że takie negatywne skutki ostatecznie zmniejszają wybór konsumenta;
17. kwestionuje niezachwiane poparcie Komisji wyrażone w jej sprawozdaniu dla inicjatywy łańcucha dostaw, biorąc pod uwagę ograniczenia tej inicjatywy; ponownie podkreśla niechęć rolników do udziału w inicjatywie łańcucha dostaw ze względu na brak zaufania, ograniczenia w przyjmowaniu anonimowych skarg, brak uprawnień ustawowych, niezdolność do nakładania sensownych sankcji, brak odpowiednich mechanizmów pozwalających zwalczać dobrze udokumentowane nieuczciwe praktyki handlowe oraz ze względu na obawy co do braku równowagi w mechanizmach egzekwowania prawa, które nie zostały jeszcze należycie uwzględnione; ubolewa, że Komisja niechętnie odnosi się do zagwarantowania anonimowości i odpowiednich sankcji;

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

18. uważa, że inicjatywa łańcucha dostaw oraz inne krajowe i unijne systemy dobrowolne (kodeksy dobrych praktyk, dobrowolne mechanizmy rozstrzygania sporów) powinny być rozwijane i promowane w połączeniu ze skutecznymi i solidnymi mechanizmami egzekwowania przepisów na szczeblu państw członkowskich, zapewniającymi anonimowość skarg i wprowadzającymi odstraszające sankcje, wraz z koordynacją na szczeblu UE; zachęca przedsiębiorstwa z branż produkcyjnych i handlowych, w tym organizacje rolników, do uczestnictwa w tych inicjatywach; uważa, że inicjatywy te powinny być dostępne dla wszystkich dostawców, którzy nie są zainteresowani zachowaniem anonimowości, i mogą zostać z pożytkiem przekształcone w platformy edukacyjne i wymiany najlepszych praktyk; zauważa, że Komisja stwierdziła w swoim ostatnim sprawozdaniu, że inicjatywa łańcucha dostaw musi zostać ulepszona, zwłaszcza po to, by można było uwzględnić poufne skargi, oraz pod względem powierzenia uprawnień do przeprowadzania dochodzeń i nakładania sankcji niezależnym organom;

19. zwraca się do Komisji, by podjęła działania w celu ustanowienia skutecznych mechanizmów egzekwowania, takich jak ustanowienie i koordynacja sieci wzajemnie uznawanych organów krajowych na szczeblu UE; w związku z tym podkreśla, że brytyjski urząd arbitra ds. kodeksu postępowania w zakresie artykułów spożywczych mógłby służyć za ewentualny wzór do naśladowania na szczeblu UE, co mogłoby stanowić realny element zniechęcający do stosowania nieuczciwych praktyk handlowych oraz pomóc wyeliminować „czynnik strachu”;

20. z zadowoleniem przyjmuje niedawne działania podjęte w ramach inicjatywy łańcucha dostaw, aby umożliwić MŚP i mikroprzedsiębiorstwom przyłączenie się do inicjatywy w drodze uproszczonej procedury; zauważa, że liczba zarejestrowanych MŚP wzrosła; zwraca jednak uwagę, że należy dalej udoskonalać inicjatywę łańcucha dostaw za pomocą szeregu działań, które Komisja określiła w swoim sprawozdaniu z dnia 29 stycznia 2016 r. i których postępy Komisja powinna monitorować, mając na uwadze następujące aspekty:

- nasilenie działań informujących o inicjatywie łańcucha dostaw, zwłaszcza wśród MŚP;
- zapewnienie bezstronności struktury zarządzania, np. przez powołanie niezależnego przewodniczącego, który nie jest powiązany z konkretnymi grupami zainteresowanych stron;
- zezwolenie rzekomym ofiarom nieuczciwych praktyk handlowych na poufne składanie skarg;
- usprawnienie procedur wewnętrznych w celu sprawdzenia, czy poszczególne podmioty gospodarcze wypełniają swoje zobowiązania dotyczące procesów, oraz w celu monitorowania występowania i wyników dwustronnych sporów w poufny sposób;

21. odnotowuje uwagę Komisji, że przedstawiciele rolników postanowili nie przyłączać się do inicjatywy łańcucha dostaw, ponieważ ich zdaniem nie gwarantuje ona dostatecznej poufności skarg, brakuje jej ustawowych uprawnień do prowadzenia niezależnych dochodzeń i nakładania sensownych sankcji oraz mechanizmów zwalczania dobrze udokumentowanych nieuczciwych praktyk handlowych, jednak ich obawy dotyczące braku równowagi w obrębie mechanizmów egzekwowania nie zostały odpowiednio uwzględnione; uważa, że udział rolników ma kluczowe znaczenie oraz że zmniejszony udział nie jest wynikiem niewiedzy, lecz braku wiary w obecne procedury i zarządzanie inicjatywą; proponuje zatem, by usprawnić funkcjonowanie inicjatywy łańcucha dostaw, między innymi przez niezależne struktury zarządcze, poufność i anonimowość oraz skuteczne egzekwowanie i zniechęcanie, co mogłoby stanowić pierwszy krok, by zwiększyć zainteresowanie rolników, ich wsparcie i wreszcie udział;

22. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by ułatwiały producentom przystępowanie do organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów i ich do tego zachęcały, aby zwiększyć ich siłę przetargową i wzmocnić ich pozycję w łańcuchu dostaw żywności;

23. uznaje jednak, że mechanizmy dobrowolne i samoregulacyjne mogą oferować opłacalne środki zapewniające uczciwe postępowanie na rynku, rozstrzyganie sporów i wyeliminowanie nieuczciwych praktyk handlowych, jeśli zostaną powiązane z niezależnymi i skutecznymi mechanizmami egzekwowania; podkreśla jednak, że do tej pory takie mechanizmy przyniosły ograniczone rezultaty ze względu na brak właściwego egzekwowania, niedostateczną reprezentację rolników, bezstronne struktury zarządzania, konflikty interesów między stronami oraz mechanizmy rozstrzygania sporów, które nie uwzględniają „czynnika strachu” obecnego wśród dostawców; wzywa Komisję do dalszego wspierania wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi;

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

24. zwraca uwagę, że istnieją już unijne przepisy służące zwalczaniu nieuczciwych praktyk handlowych między przedsiębiorstwami a konsumentami (dyrektywa 2005/29/WE), ale przypomina o braku unijnych przepisów dotyczących zwalczania nieuczciwych praktyk między poszczególnymi podmiotami łańcucha rolno-spożywczego;

25. zauważa, że poważna analiza nieuczciwych praktyk handlowych powinna wychodzić z nowego paradygmatu gospodarczego, który powstał w ostatnich latach: sprzedaż detaliczna na wielką skalę, w której dostęp do punktów sprzedaży stał się przedmiotem ostrej konkurencji pod kontrolą supermarketów; zwraca uwagę, że niektóre organy ds. konkurencji wskazały konkretne praktyki, które przenoszą nadmierne ryzyko na dostawców i mogą osłabiać ich konkurencyjność; wskazuje, że organy te ustaliły również, że własne marki wprowadzają horyzontalny wymiar konkurencji z markami sektorowymi, czego nie uwzględniano w wystarczającym stopniu;

26. podkreśla, że zwalczanie nieuczciwych praktyk handlowych jest krokiem w kierunku prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i warunkiem rozwoju transgranicznej wymiany handlowej w UE i z państwami trzecimi; zwraca uwagę, że rozdrobnienie rynków i różnice w krajowych przepisach dotyczących nieuczciwych praktyk handlowych narażają podmioty łańcucha dostaw na szereg różnych warunków rynkowych i mogą prowadzić do praktyki znanej jako „turystyka sądowa”, która z kolei może powodować niepewność regulacyjną;

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do pełnego i spójnego egzekwowania prawa konkurencji, przepisów dotyczących nieuczciwej konkurencji oraz przepisów antymonopolowych, a w szczególności do nakładania surowych kar za nadużycie pozycji dominującej w łańcuchu dostaw żywności;

28. uważa, że niezwykle istotne jest, aby unijne prawo konkurencji uwzględniało specyfikę rolnictwa i służyło dobrobytowi producentów i konsumentów, którzy odgrywają ważną rolę w łańcuchu dostaw; uważa, że unijne prawo konkurencji musi stworzyć warunki dla bardziej efektywnego rynku, umożliwiającego konsumentom korzystanie z szerokiej gamy produktów wysokiej jakości po konkurencyjnych cenach, zapewniając jednocześnie producentom produktów pierwotnych bodźce do inwestowania i innowacji, bez wypierania ich z rynku nieuczciwymi praktykami handlowymi;

29. zauważa, że chociaż produkty oznakowane jako „marka własna” mogą przynosić konsumentom większą wartość, dawać im większy wybór i dostęp do produktów pochodzących ze sprawiedliwego handlu, stanowią one również strategiczną kwestię w średniej i dłuższej perspektywie, ponieważ wprowadzają konkurencję poziomą w zakresie marek przemysłowych, która nigdy wcześniej nie miała miejsca i może stawiać sprzedawców detalicznych, którzy stają się jednocześnie klientami i konkurentami, w niesprawiedliwej i antykonkurencyjnej sytuacji; zwraca uwagę na istnienie progu ryzyka, po przekroczeniu którego udział w rynku marek własnych w danej kategorii produktu może obrócić pozytywne skutki posiadania własnych marek w skutki negatywne oraz zniechęcać wiele przedsiębiorstw do innowacyjnych działań; w związku z tym podkreśla, że kwestia produktów własnej marki wymaga szczególnej uwagi ze strony Komisji oraz organów ds. konkurencji, zwłaszcza jeśli chodzi o potrzebę zaradzenia potencjalnemu długoterminowemu wpływowi, jakie mogą one wywrzeć na łańcuchach dostaw żywności i pozycję rolników, biorąc pod uwagę zmiany nawyków konsumenckich w państwach członkowskich;

30. wzywa Komisję i państwa członkowskie do pełnego i konsekwentnego wprowadzenia w życie dyrektywy 2011/7/UE w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, tak aby przedsiębiorstwa regulowały płatności wobec wierzycieli w ciągu 60 dni lub, w przeciwnym razie, były zmuszone zapłacić odsetki i pokryć uzasadnione koszty odzyskania poniesione przez wierzyciela;

31. wzywa Komisję do przedłożenia wniosku lub wniosków w sprawie przepisów ramowych na szczeblu UE, ustalających ogólne zasady i odpowiednio uwzględniających specyfikę krajową i najlepsze praktyki w celu zakazania nieuczciwych praktyk handlowych w całym łańcuchu dostaw żywności, tak aby zagwarantować równe warunki działania we wszystkich państwach członkowskich, które zapewnią prawidłowe działanie rynków oraz uczciwe i przejrzyste stosunki pomiędzy producentami, dostawcami i dystrybutorami produktów żywnościowych;

32. jest głęboko przekonany, że przy składaniu wniosku w sprawie przepisów ramowych na szczeblu UE należy wziąć pod uwagę definicję nieuczciwych praktyk handlowych określoną przez Komisję i zainteresowane strony w dokumencie zatytułowanym „Stosunki wertykalne w łańcuchu dostaw żywności – zasady dobrej praktyki” z dnia 29 listopada 2011 r.⁽¹⁾, a także otwarty wykaz nieuczciwych praktyk handlowych;

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/sites/digital-agenda/files/discussions/Vertical%20relationships%20in%20the%20Food%20Supply%20Chain%20-%20Principles%20of%20Good%20Practice.pdf>.

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

33. sugeruje ponadto, by anonimowość i poufność zostały włączone do wszelkich przyszłych inicjatyw legislacyjnych w tym obszarze;

34. jest zdania, że państwa członkowskie powinny – o ile jeszcze tego nie uczyniły – powołać lub uznać na szczeblu krajowym organy publiczne lub specjalne organy takie jak urząd arbitra, odpowiedzialne za egzekwowanie działań mających na celu zwalczanie nieuczciwych praktyk w łańcuchu dostaw żywności; uważa, że takie organy publiczne mogą ułatwić egzekwowanie, np. poprzez uzyskanie uprawnienia do wszczynania i prowadzenia dochodzeń z własnej inicjatywy i na podstawie informacji nieformalnych lub skarg przyjmowanych na zasadzie poufności (co pozwoli uniknąć „czynnika strachu”), a także mogą pełnić rolę mediatora między stronami sporu; podkreśla konieczność wzajemnego uznawania i skutecznej współpracy na szczeblu UE między organami krajowymi w celu zapewnienia wymiany odpowiednich informacji, zwłaszcza na temat dobrych praktyk, a także specjalistycznej wiedzy z zakresu nowych rodzajów nieuczciwych praktyk handlowych, przy pełnym poszanowaniu zasady pomocniczości;

35. wzywa Komisję, państwa członkowskie i inne zainteresowane strony, aby w nawiązaniu do sprawozdania Komisji ułatwiły włączanie organizacji rolników (w tym organizacji producentów i stowarzyszeń organizacji producentów) do krajowych organów egzekwowania prawa zajmujących się łańcuchem dostaw żywności, przede wszystkim poprzez zapewnienie anonimowości skarg oraz skutecznego systemu sankcji;

36. uważa, że aby uporać się z problemem nieuczciwych praktyk handlowych i zapewnić europejskim rolnikom i konsumentom uczciwe warunki sprzedaży i kupna, niezbędne są ramy prawne na szczeblu UE;

37. podkreśla, że europejskie ramy prawne nie mogą obniżać poziomu ochrony w krajach, które już przyjęły ustawodawstwo krajowe w celu zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych między przedsiębiorstwami;

38. wzywa państwa członkowskie, które nie mają kompetentnego organu egzekwowania, aby rozważyły utworzenie takiego organu i przekazanie mu uprawnień do prowadzenia nadzoru i egzekwowania środków przeciwdziałania nieuczciwym praktykom handlowym;

39. podkreśla, że organy egzekwowania powinny dysponować szeregiem środków egzekwowania i sankcji, aby umożliwić elastyczną reakcję w zależności od powagi wykroczenia; uważa, że takie środki i sankcje powinny działać odstraszająco, mając na celu zmianę zachowań;

40. przypomina, że wszystkie państwa członkowskie dysponują już ramami prawnymi dotyczącymi nieuczciwych praktyk handlowych; odnotowuje niedawne działania regulacyjne podjęte przez niektóre państwa członkowskie, polegające na wprowadzeniu przepisów uzupełniających do krajowego prawa konkurencji, rozszerzeniu zakresu stosowania dyrektyw dotyczących nieuczciwych praktyk handlowych, włączając w jej zakres relacje między przedsiębiorcami, a także na ustanowieniu niezależnych organów egzekwowania prawa; zauważa jednak, że fakt, iż państwa członkowskie stosują różne podejścia do tej kwestii, skutkuje różnym stopniem i rodzajem ochrony przed nieuczciwymi praktykami handlowymi;

41. zwraca uwagę, że przy przyjmowaniu środków zwalczających nieuczciwe praktyki handlowe w łańcuchu dostaw żywności konieczne jest należyte uwzględnianie specyfiki poszczególnych rynków oraz obowiązujących je wymogów prawnych, zróżnicowanej sytuacji i podejścia w poszczególnych państwach członkowskich, stopnia skonsolidowania lub rozdrobnienia rynków oraz innych istotnych czynników; przy jednoczesnym wykorzystaniu środków już wprowadzonych w niektórych państwach członkowskich, które okazują się skuteczne; uważa, że każda proponowana inicjatywa regulacyjna w tej dziedzinie powinna zapewnić względnie dużą swobodę wyboru środka w zależności od charakteru rynku, tak aby uniknąć stosowania uniwersalnego podejścia, oraz powinna się opierać na generalnej zasadzie wzmocnienia skuteczności egzekucji przepisów przez zaangażowanie odpowiednich organów administracji publicznej i na koncepcji egzekwowania na drodze prywatnoprawnej, przyczyniając się tym samym do poprawy rozdrobnionej i słabej współpracy między różnymi krajowymi organami egzekwowania oraz do podejmowania transgranicznych wyzwań związanych z nieuczciwymi praktykami handlowymi;

42. zwraca uwagę, że obecnie rozdrobniona i słaba współpraca między różnymi krajowymi organami egzekwowania nie jest wystarczająca, aby poradzić sobie z transgranicznymi wyzwaniami związanymi z nieuczciwymi praktykami handlowymi;

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

43. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny skuteczności i wpływu działań regulacyjnych i nieregulacyjnych, z należytym uwzględnieniem wszystkich możliwych następstw dla zainteresowanych stron oraz wpływu na dobrobyt konsumentów, a także kombinacji strategii politycznych wskazywanej przez respondentów w wyżej wspomnianej analizie Areté, polegającej na łączeniu dobrowolnych inicjatyw z egzekwowaniem prawa przez organy publiczne (33 % wszystkich odpowiedzi) oraz konkretnymi przepisami na szczeblu UE (32 %);
44. jest przekonany, że wiedza konsumenta o produktach rolnych ma podstawowe znaczenie dla rozwiązania problemów wynikających z braku równowagi w łańcuchu dostaw żywności, w tym z nieuczciwych praktyk handlowych; wzywa wszystkie strony łańcucha dostaw żywności do zwiększenia przejrzystości w całym łańcuchu, do lepszego informowania konsumentów za pomocą bardziej odpowiednich systemów etykietowania i certyfikacji, aby mogli oni świadomie wybierać dostępne produkty i podejmować odpowiednie działania;
45. wzywa Komisję, aby w bliskiej współpracy z państwami członkowskimi promowała inicjatywy mające na celu zwrócenie uwagi konsumentów na zagrożenie, jakim jest dla producentów produktów pierwotnych dumping cenowy, oraz zdecydowanie popiera prowadzenie odnośnych kampanii informacyjnych w szkołach i placówkach szkoleniowych;
46. zwraca uwagę, że od 2009 r. przyjęto pięć rezolucji na temat problemów w unijnym łańcuchu detalicznym, w tym trzy poświęcone konkretnie nierównościom i nadużyciom w łańcuchu dostaw żywności; podkreśla ponadto, że w tym samym okresie Komisja sporządziła trzy komunikaty oraz zieloną księgę, a także zleciła dwa sprawozdania końcowe na podobne tematy; w związku z tym stwierdza, że kolejna analiza stanu łańcucha dostaw żywności opóźni tylko pilnie potrzebne działania, aby pomóc rolnikom zwalczać nieuczciwe praktyki handlowe;
47. nalega, aby wszystkie podmioty łańcucha dostaw żywności rozważyły możliwość stosowania umów standardowych i umów nowej generacji, które przewidują podział ryzyka i korzyści;
48. przyznaje, że w ramach reformy wspólnej polityki rolnej (WPR) oraz nowej jednolitej wspólnej organizacji rynku wprowadzono szereg środków mających na celu rozwiązanie problemu, jaki stanowi różnica pod względem siły przetargowej między rolnikami, handlem detalicznym, handlem hurtowym i MŚP w łańcuchu dostaw żywności, w szczególności poprzez wspieranie tworzenia i rozwoju organizacji producentów; podkreśla znaczenie, jakie ma taka współpraca między dostawcami;
49. zauważa, że rozporządzenie (UE) nr 1308/2013, które przewiduje utworzenie organizacji producentów, ma wsparcie w postaci zachęt finansowych w ramach drugiego filaru WPR; podkreśla, że ramy prawne rozszerzają zasięg układów zbiorowych (w niektórych sektorach) i umów na dostawy (we wszystkich sektorach) na organizacje producentów, stowarzyszenia organizacji producentów oraz organizacje międzybranżowe, a także wprowadzają one tymczasowe zwolnienia z niektórych przepisów dotyczących konkurencji w okresach poważnych zaburzeń równowagi rynku, z zastrzeżeniem zabezpieczeń;
50. wzywa Komisję do zdecydowanego wsparcia takiej taktyki, aby zwiększyć siłę przetargową producentów produktów pierwotnych i zachęcić producentów do wstępowania do organizacji producentów i stowarzyszeń organizacji producentów; podkreśla w szczególności słabą pozycję drobnych i rodzinnych gospodarstw rolnych, które mają potencjał tworzenia miejsc pracy i wspierania zatrudnienia w regionach odizolowanych, najbardziej oddalonych i górskich;
51. uważa, że wzmocnianie i tworzenie organizacji producentów powinno iść w parze ze wzmocnianiem siły przetargowej rolników w łańcuchu dostaw żywności, w szczególności poprzez udzielenie im prawa do zbiorowego negocjowania umów;
52. domaga się większej przejrzystości i lepszego informowania w ramach łańcucha dostaw, a także wzmocnienia organów i narzędzi pozyskiwania informacji z rynku, takich jak Europejski instrument monitorowania cen żywności i Europejskie Centrum Obserwacji Rynku Mleka, aby terminowo przekazywać rolnikom i organizacjom producentów dokładne dane rynkowe;
53. jest zdania, że w całym łańcuchu dostaw żywności ceny powinny lepiej odzwierciedlać wartość dodaną tworzoną przez producentów produktów pierwotnych; w związku z tym domaga się, by kształtowanie cen detalicznych odbywało się przy zachowaniu niezbędnej przejrzystości;

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

54. przypomina, że rolnicy w wielu państwach członkowskich wypracowali sobie silną pozycję w łańcuchu dostaw żywności dzięki tworzeniu spółdzielni, które gwarantują, że wartość dodana powstała na etapie przetwórstwa wróci do rolników, i uważa za niezwykle ważne, aby spółdzielni tych nie obciążano dodatkowymi kosztami wynikającymi z obowiązku dopełniania kosztownych formalności administracyjnych;

55. wzywa producentów i przetwórców do współpracy w celu inwestowania w innowacje i do podnoszenia wartości dodanej swoich produktów;

56. przypomina Komisji, że w grudniu 2013 r. Parlament przyjął sprawozdanie z własnej inicjatywy, w którym wezwał Komisję do zbadania możliwości samodzielnego egzekwowania prawa, aby rozwiązać problem „czynnika strachu” wśród producentów produktów pierwotnych; wzywa Komisję do rozważenia takiej możliwości w swoim sprawozdaniu;

57. uważa, że organizacje branżowe mogłyby stanowić platformę, dzięki której producenci produktów pierwotnych mogliby bez obaw składać do właściwych organów skargi w przypadkach podejrzeń o stosowanie nieuczciwych praktyk handlowych;

58. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszego sprawozdania Radzie i Komisji, a także rządóm i parlamentom państw członkowskich.
